

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Officium prætermittens quàm graviter delinquat, & ad quid teneatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

*Prætermittens horas Canonicas quam gravissim
debet inquit, & ad quid teneatur.*

78. Qui ad horas Canonicas recitandas tenet, mortaliter peccat eas non recitando, aut omittendo partem rum notabilem, v.g. horam parvam, non vero tertiam partem, vel medietatem horæ parvæ, *ibid. quast. 5. punct. 1. n. 1.*

79. Qui ratione ordinis sacri & beneficii divinum officium recitare tenet, plura specie peccata committuntur contra obligationem ordinibus adnexam, alterum contra obligationem ex beneficio consurgente: immo quilibet clericus adstrictus onere divini officii committit etiam peccatum contra specialem obedientiam: ita ut poenitentia divinum officium prætermittit, teneatur in confessione nullos suos obligationis aperire, an videlicet teneretur officium ratione beneficii & ordinis recitare *ibid. num. 4. & 5.*

80. Beneficiarius autem initiatuS ordine sacro prætermittens aliquo die horas Canonicas, non tot numero peccata committit, quot sunt horæ omisæ, præcisus actibus voluntatis moraliter interruptis. Dico, præcisus actibus voluntatis &c. nam omittens divinum officium tot peccata committit, quot sunt actus moraliter interrupti. Ideo qui manè fuit non recitare divinum officium, & postea sibi repetit voluntatem non recitandi, toties peccat, quot sunt actus peccaminosi voluntatis moraliter interrupti. Quod si quis uno die divinum officium omittat absque repetitione & multiplicatione similiū aetuum voluntatis, & absque oppositione ad varias virtutes, ex quibus ipse tenet recitare horas, committet unum tantummodo peccatum extnum omissionis consummatum: unde omittens divinum officium, vel ipsius partem, tenet in confessione exprimere partem quam omisit, & numerum actuum voluntatis moraliter interruptorum, quibus quis decretit divinum officium omittere. *ibid. num. 6. & seq.*

81. Beneficiarii habentes onus recitandi divinum officium titulo beneficii, tenentur etiam ante sententiam judicis ad restitutionem fructuum pro rata omissionis officii, si elapsis sex mensibus post obtentam beneficii possessionem, officium culpabiliter non recitaverint, etiam si alio die penitendum prætermissum supplere conentur, nisi forte pars omis-

levis sit:
tatione
benefici
tent, nih
divinum
obligatio
lam ten
82. C
officii a
gaturac
83. C
nem off
injunge
te præ
vid. me
84. I
sexmer
nem et
post illa
intra p
Palmu
No
jam qu
situati
tas ref
qui pa
parten
singul
deat.
85. P
privata
86. I
rata s
culpa
recitat
fructu
87. d
dic d
Doch
88. I
tur a

levis sit secus dicendum de iis qui titulo patrimonii aut alia ratione ad divinum officium recitandum nullum habentes beneficium obligantur; nam si divinum officium prætermittunt, nihil restituere tenentur. Idem dic de prætermittente divinum officium inculpabiliter, ex gr. bona fide, vel ex obliuione, aut ex legitimo impedimento; nam hic ad nullam tenetur restitutionem. *ibid. punct. 2. num. 1. & seq.*

82. Qui pensum divini officii alio die persolvit, loco officii alias omissi, juxta probabiliorem sententiam, obligatur ad restitutionem. *ibid. num. 5.*

83. Confessarius non tenetur pœnitenti in satisfactio- nem officii prætermitti æquivalentem officii recitationem injungere, alioqui sequeretur ei qui Missam die festo audi- te pretermisit, injungendam esse novam Missæ auditionem. *ibid. num. 6.*

84. Beneficiarius qui divinum officium prætermisit post sexmenses beneficii adepti, tenetur ad fructuum restitutionem etiam ante judicis sententiam pro rata officii omissi post illos sex primos menses, non vero ratione officii omissi intra primos sex menses, nisi forte pars omisla levis sit. v. g. Psalmus, aut versiculus, &c.

Non solum qui totum & integrum officium, verum eti- um qui partem illius notabilem prætermittit, tenetur ad re-stitutionem, etiamsi parti omissione modica fructuum quantitas respondeat; imo obligandus videtur ad restitutionem, qui paucos versiculos singulis horis omittit. Et qui sèpim partem notabilem omisit, tenetur ad restitutionem, etiamsi singulis omissionibus modica fructuum quantitas respon- deat. *ibid. num. 7. & seq.*

85. Qui ad chorum inchoato officio accedit, non semper privatur distributionibus. *ibid. n. 12.*

86. Habens plurabencia tenetur ad restitutionem pro rata singulorum beneficiorum, quoties divinum officium culpabiliter prætermittit. Similiter qui divinum officium recitat sine attentione, tenetur ad restitutionem non solum fructuum, verum etiam distributionum, *ibid. n. 16. & 17.*

87. Recitans in peccato mortali, acquirit fructus. Idem dic de recitante in excommunicatione, quidquid dicant alii Doctores. *ibid. num. 18 & 19.*

88. Qui nondum finito officio choro egreditur, obliga- tur ad restitutionem fructuum, nisi privati suppleat, aut habeat

habeat intentionem supplendi. *ibid. num. 20.*

89. Pensionarius qui tamquam clericus recipit fructus, parvum Beatissimæ Virginis officium omittit, tenet ad institutionem eo modo quo tenetur beneficiarius. *ibid. num. 21.*

90. Omittens divinum officium privari potest beneficiarius si elapsis sex mensibus adhuc officium post admonitionem recitare negligat. Ita Conc. Lateranense Iub Leone X. *ibid. num. 23.*

91. Restitutio fructuum ob omissionem divini officii, carentia est eo pacto, quo à jure præscribitur: quo autem eto præscripta sit, constat ex constitutione Pii V. videtur men hæc Pii V. constitutio posse moderationem aliquam cipere, ita ut beneficiarius omittens divinum officium, teneatur ad restitutionem omnium omnino fructuum, solum respondentium oneri divini officii, v.g. Parochus Episcopus debet restituere tertiam vel quartam partem fructuum. *ibid. punct. 3 num. 1. 2. & 3.*

92. Restitutio fructuum ob officii omissionem facienda est fabricæ beneficii, vel pauperibus; neque necessario facienda est in utilitatem Ecclesiæ beneficii, sed fieri potest meliorandis agris, non tamen in fabricis aliarum Ecclesiæ, vel locorum piorum, nisi forte illa restitutio in paupres, etiam alterius loci, redundet. Idem fieri potest in celebrandis Missis, vel in aliis suffragiis offerendis pro defunctis, cum & ipsis sint indigentes. *ibid. punct. 4 n. 1. & seq.*

93. Pensionarius eo pacto tenetur ad restitutionem quo beneficiarius; & beneficiarius qui novit pensionarium non recitasse divinum officium, non potest sibi pensionis fructus respondentes omissioni divini officii retinere, cum debeantur fabricæ Ecclesiæ, vel pauperibus; imo beneficiarius qui novit pensionarium excommunicatum, pensionem temporis excommunicationis respondentem retinere non potest; quamquam si beneficiarius sit pauper, possit sibi fructus restitutioni obnoxios titulo paupertatis retinere; modo contrarium non constet de voluntate Summi Pontificis, aucto modo fructus certæ personæ non debeantur. *ibid. n. 5. & seq.*

94. Beneficiarius qui divinum officium non recitavit, potest facta fructuum restitutio retinere sibi fructus, cum iterum sibi titulo donationis traduntur ab eo cui facta fuerat restitutio. Similiter distributiones quæ Canonicis interessentibus accreverunt, illisque traditæ sunt ob alterius absentiam.

sentiam, jure communi retineri possunt, si ab iisdem titulo
donationis sine fraude seu collusione absenti restituantur.
ibid. num. 10. & 11.

Causa excusantes à recitatione horarum:

95. Infirmitas gravis: ob quam pronuntiatio verborum
valde noceret valetudini corporis, excusat à recitatione di-
vini officii. Quando dubitatur an infirmitas gravis sit auē
levis, standum est judico Medici, qui si dubitet an infirmi-
tas gravis sit aut levis, non est obligatio recitandi officium
ibid. quæst. 6. pñct. 1. nu. 1. 4. & 5.

96. Infirmus transacta infirmitate non tenetur officium
omissum repetere, *ibid. num. 6.*

97. Qui per se ipsum divinum officium recitare nequits
non tenetur per alium; neque tenetur alias orationes sub-
stituere, aut alium recitante audire *ibid. num. 7. & 8.*

98. Peregrinatio ad loca pia non eximit à privata officiū
recitatione, etiamsi peregrinus alium in sui locum substitue-
bit; nam onus divini officii est personale. *ibid. num. 9.*

99. Facilius quis potest ab assistentia in choro quam
à privata recitatione excusari, *ibid. num. 3.*

100. Gravis occupatio, honesta & necessaria, quæ in
aliud tempus commodè diffiri non possit absque scandalo,
vel peccato, vel detrimento sui vel proximi, (hoc titulo ali-
quando excusantur Concionatores, vel Confessarii) excu-
sat ab onere divini officii; tenetur tamen gravi occupatione
detentus divinum officium anticipatè persolvere, quoties
occupatio anticipatam recitationem permittit. Et benefi-
ciarius aliusve divini officii onore detentus, non potest sine
justa & rationabili causa voluntarie suscipere negotium cum
officii recitatione incompensabile; modo non adsit gravis
aliqua necessitas, seu modo actio suscepta non putetur hic
& nunc majus bonum *ibid. pñct. 2. nu. 1. & seq.*

101. Impotentia (qualis est carentia inculpabilis Brevia-
rii, aut impotentia loquendi,) excusat à recitatione divini
officii, servatis imponentiæ terminis & limitibus: propterea
cœrcus aliusve simili defectu obstrictus divinum officium
recitare non tenetur, dum ob cœrcitatem officium recitare
nequit. Idem aliqui censem, etiamsi aliquam partem recita-
re valeat, non vero totum officium, aut integrum horam:

H h

sed